

לוֹנָה פֶּאָרְק מֵאֵת עֲדִינָה חִימִים

בְּכֹל פַּעַם שְׁעוֹלָה רַעִיוֹן לַעֲשׂוֹת יוֹם כִּיף בְּלוֹנָה פֶּאָרְק, לִיאֹר מַעְדִּיף לְלַכֵּת לַיִם אוֹ לְשַׁחֵק בְּאוֹלִינֶג. פַּעַם אַחַת הוּא הַעְדִּיף לְהַשְׁאֵר בְּבֵית כָּל אַחַר הַצְּהָרִים, רַק כְּדֵי לֹא לְהַצְטַרֵּף לְיֻלְדִים וְלִילָדוֹת מֵהַפְתָּה וְלַעֲלוֹת עַל מַתְקָנִים הַמְסֻתוֹבְבִים גְּבוּהָ בְּשָׂמִים.

"הַמַּתְקָנִים הָאֵלֶּה מְשֻׁתוֹלְלִים בְּתוֹךְ הָעֲנָנִים... " אָמַר לִיאֹר בְּהַפְסָקָה וְהוֹסִיף, "אֲנִי שׁוֹנֵא אֶת הַלוֹנָה פֶּאָרְק בְּגִלְלַת הַהֶמְלָה וְהַצְּפִיפוּת, וְאִין לִי סוֹבְלָנוֹת לְחֻכּוֹת בְּתוֹר אַחֲרֵי הַמּוֹן יֻלְדִים... "

צַעֲקָתִי: "אוֹלִי פֶּשׁוּט תוֹדָה שְׁיֵשׁ לָךְ פֶּחַד גְּבָהִים!"

חִישׁ מִהֵר נַעֲשֶׂה הַפְּרָצוּף שֶׁל לִיאֹר אָדָם כְּמוֹ עֲגֻבְנִיָּה, וְהַעֲיִנִים שֶׁלוֹ הִבְרִיקוּ מִדְּמָעוֹת. "מָה אַתָּה שׁוֹאֵג כְּמוֹ אַרְיָה?" הוּא אָמַר וְנִמְלַט מֵהַפְתָּה אֶל הַבְּרִזָּה לְשֻׁטֵף פָּנִים.

נִשְׁאַרְתִּי עִם כָּל הַחֲבֵרִים. הֵם הִסְתַּכְּלוּ עָלַי בְּמַבְט תְּמוּהָ, וְאַבִּיגִיל שְׁאַלָה: "מִדּוּעַ סִפְרַת לְכַלֵּם עַל הַפְּחַד שְׁלוֹ? הֲרִי זֶה הַחֲשָׁשׁ הַפְּרָטִי שְׁלוֹ!"

הִיָּה לִי קִנְיָה לְהַסְבִּיר שְׁאֲנִי דוֹקָא מְחַבֵּב אֶת לִיאֹר, וְשָׂאֵם הוּא לֹא יַצְטַרֵּף אֵלַיִנוּ, גַּם אֲנִי לֹא אֲגִיעַ. גַּם אֲנִי מַעְדִּיף לֹא לַעֲלוֹת עַל הַמַּתְקָנִים, כִּי הֵם עוֹשִׂים לִי בְּחִילָה. לָכֵן אֲנִי מְשׁוֹטֵט בֵּין כָּל הָאֲנָשִׁים. אֲבָל מִפְּחִיד לְהַסְתוֹבֵב לְבַד, בְּלִי חֵבֵר שְׁיַעֲבִיר אֶתִּי אֶת הַזְּמַן בְּשִׁיחוֹת אוֹ בְּאֲכִילַת אַרְטִיק אוֹ גְּלִידָה. הֵייתִי רוֹצָה שְׁלִיאֹר יִסְתוֹבֵב אֶתִּי, וְנִסְפֹר יַחַד אֲבוֹת שְׁלוֹבְשִׁים חֲלָצָה צְהָבָה, וְנִרְגִיעַ יֻלְדִים שְׁבוּכִים אַחֲרֵי שְׁטֶפְסוֹ עַל מַתְקָן מְבָהִיל בְּמִיָּחַד, וְאוֹלִי נַעֲלָה עַל קְרוֹסְלֵת הַבְּרַבּוּרִים.

אִמָּנָם לִיאוֹר הוּא לֹא הַחֲבֵר הַכִּי טוֹב שְׁלִי, אֲבָל הַיִּיְתִי רוֹצֶה שֶׁהוּא יְהִי מִסְפִּיק קָרוֹב, כְּדֵי שְׁאוּכַל לְגַלוֹת לוֹ אֶת הָאֱמֶת. הָאֱמֶת הִיא שְׁאֲנִי רוֹצֶה שֶׁהוּא יְבוֹא לְלוֹנָה פֶּאָרְק אַחַר הַצְּהָרִים עִם כָּל הַחֲבֵרִים, כְּדֵי שְׁאוּכַל לְהִתְגַּבֵּר עַל הַפֶּחַד, וְגַם כְּדֵי שֶׁלֹּא אֲשָׂאֵר לְבַדִּי.

לְמַחֲרָת, כְּשֶׁפָּגַשְׁתִּי אֶת לִיאוֹר בַּהֶפְסְקָה, הוּא נָסָה לְהִתְחַמֵּק מִמֶּנִּי. אֲבָל אֲנִי הִתְעַקְשְׁתִּי: "אֲתָה רוֹצֶה לְהַפְגִּישׁ אֶתִּי אַחַר הַצְּהָרִים בְּפֶאָרְק הַרְגִיל, וְלֹא בְלוֹנָה פֶּאָרְק?"

הוּא הִבִּיט בִּי בְּחִשְׁדָּנוּת. לָכֵן הִצַּעַתִּי שְׁנַעֲיִף יַחַד עֲפִיפּוֹנִים גְּבוּהַ לְשִׁמִּים, עַד שֶׁהֵם יִסְתַּחֲרוּ וְיִקְבְּלוּ בְּחִילָה כְּפָלִים. שְׁנֵינוּ הִתְגַּלְגְּלוּ מִצְחוֹק. לִיאוֹר הִסְפִּים בְּשִׂמְחָה וְשָׂאֵל: "אֲתָה חוֹשֵׁב שֶׁלְּעִפּוֹנִים יֵשׁ פֶּחַד גְּבָהִים?" וְאֲנִי עָנִיתִי שֶׁעִפּוֹנִים כְּנֶרְאָה אֵינָם פּוֹחֲדִים מִגְּבָה, אֲבָל הֵם בּוֹדְאֵי חוֹשְׁשִׁים מִמְּשָׁהוּ, כִּי לְכָל אֶחָד יֵשׁ חֲשָׁשׁ קָטָן מְשָׁלוּ.